

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ*

- 488 87 Χαρτ. 8. XIX. Ἀκολουθία καὶ σύντομος βιογραφία τῶν ἐν τῇ σκήτει τῆς ἁγίας ᾽Αννης ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει λαμπάντων ὁσίων.
- Ὡς γνωστὸν ὁ ἀοίδιμος **Νικόδημος** ἔνεκεν τῶν γνωστῶν ἐριδῶν τῶν Κολλυβάδων, ὑφ' ὧν διεβλήθη δεινῶς καὶ κατεδιώχθη πρωτοστατούντων τῶν Ἀγιαννιτῶν, δὲν περιέλαβε τοὺς Ἀγιαννίτας ὁσίους εἰς τὴν φυλλάδα ἔπειτα οἱ ἀσκηταὶ ἐπεφόρτισαν **Ἰάκωβον τὸν Νεοσκητιώτην** καὶ συνέταξεν ἰδίαν διὰ τοὺς ἐν τῇ σκήτει φυλλάδα, ἣτις καὶ ἐξεδόθη τύποις ἐν Ἀθῆναις ἔκδ. **I. Χατζηϊωάννου.**
- 489 88 Χαρτ. 8. XVIII Ἀκολουθία καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον **Παντελεήμονα**. «Ἐφιερῶθη ἡ παροῦσα βίβλος εἰς τὸν ναὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος **Παντελεήμονος**, τὸν εὐρισκόμενον ἄνωθεν τῆς ἱερᾶς σκήτης τῆς...ἁγίας ᾽Αννης...».
- 490 89 Χαρτ. 8 Μουσικὸν περιέχον τὰ στιχηρὰ ὅλου τοῦ ἑνιαυτοῦ μελοποιηθὲν παρὰ τοῦ Νέων Πατρῶν Γερμανοῦ.
- 491 90 Χαρτ. 8 XIX Μουσικὸν εἰρημολόγιον τῆς νέας μεθόδου.
- 492 91 Χαρτ. 8 XIX » Ἑσπερινοῦ » »
- 493 92 Χαρτ. 8 XIX » Ὁρθρου » »
- 494 93 Χαρτ. 8 XIX » Δοξολογίαι καὶ ἄλλα νέας μεθόδου.
- 495 94 Χαρτ. 8 XIX Οἴκοι 24 εἰς τὴν ἁγίαν ᾽Ανναν.
- 496 95 Χαρτ. 8 XIX Μουσικόν. Τὰ ἀπολυτίκια τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανείων εἰς 8 ἤχους μελοποιηθέντα, καὶ ἄλλα πολλὰ μαθήματα.
- 497 96 Χαρτ. 8 Ἑρμηνεῖα τῶν Ἀναβαθμῶν ὑπὸ **Καλλίστου Ξανθοπούλου**. Συνδέεται ἐντύπω **Μαξίμου** μαθητοῦ **Μελετίου Πηγᾶ**.
- 498 97 Χαρτ. 8 XVIII Κανόνες 4 εἰς διαφόρους ἁγίους.
- 499 98 Χαρτ. 8 XIX Ἐξοδιακόν.
- 500 99 Χαρτ. 4 XIX Ἀκολουθία τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος **Μακαρίου τοῦ Ἀγιαννίτου** συνταχθεῖσα ὑπὸ **Ἰσκώβου τοῦ Νεοσκητιώτου**.

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σ. 248.

501 100 Χαρτ. 8 XIX Ἀκολουθία τοῦ αὐτοῦ, ὑπὸ *Μελετίου τοῦ Συρίου*.

502 101 Χαρτ. 16 μικ. XVI.

1. Λόγος περὶ νηστείας ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. *Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου* διήγησις ὠφέλιμος.

3. Βίος τοῦ ἁγίου *Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος*, τοῦ νέου Ἰώβ χρηματίσαντος.

4. Βίος τοῦ ἁγίου *Ξενοφῶντος τοῦ Συγκλητικοῦ*.

503 102. Χαρτ. (0,33×0,21) 1779 σ. θ' + 238.

Ὁ κώδιξ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς σκήτης.

«Σύνοψις τῶν περὶ τῆς συστάσεώς τε καὶ διοικήσεως τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος μεγάλης σκήτεως τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς θεομήτορος, σποράδην εὗρισκομένων ἐγγράφων πρωτοτύπων τῶν πάλαι ὁσίων πατέρων τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας καὶ τῆς αὐτῆς σκήτεως· καὶ δὴ καὶ τινων πατριαρχικῶν καὶ ἀρχιερατικῶν γραμμάτων, νῦν πρῶτον συλλεγέντων καὶ τῷ παρόντι κώδικι συγγραφέντων ἕξ ὑποθήκης καὶ παραιρέσεως τοῦ πανιερολογιωτάτου ἁγίου προφῆν *Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης* κυρίου κὺρ *Νεοφύτου* εἰς εὐχερῆ τῶν ἐντυγχανόντων κατάληψιν, παρ' οὗ καὶ ὁ παρὼν οὗτος κώδιξ ἐδωρήθη ἡμῖν τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ σκῆτι ἀδελφοῖς.

Ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας αψχα' κατὰ μῆνα μάϊον.

Ὁ περίφημος οὗτος κώδιξ φυλάσσεται περιδεῶς ὑπὸ τῶν ἀσκητῶν κατατεθειμένος ἐν τῇ καλύβῃ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς *Ναθαναὴλ* φαίνεται ὅμως τὰ ἐν ἀρχῇ μέχρι τῆς 111 σελίδος προέρχονται κατ' ἀντιγραφὴν ἐκ παλαιότερου κώδικος γραφέντα τῷ 1779, περιέχει δὲ ἐν συνεχείᾳ ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ 1700 (καὶ ἐν τοῦ 1688) μέχρι τοῦ 1831, καὶ ἐν ἐν τέλει τοῦ 1842. Εἶναι δὲ κατὰ τοῦτο σπουδαῖος, διότι περιέχει τό τε ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς σκήτης καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἄλλας τε ποικίλας εἰδήσεις περὶ τοῦ βίου αὐτῆς.

Τίς ὁ παλαιότερος κώδιξ καὶ πῶς ἀπωλέσθη; ἄγνωστον ἡμῖν. Ἐκεῖνο δ' ὅπερ διαδίδεται, ὅτι ἀφηρέθη ὑπὸ τῆς μονῆς καὶ ἔξαφανίσθη, δὲν βεβαιοῦται. Ὁ κλαπεῖς, ἄγνωστον ὑπό τινος, εἶναι ὁ μετὰ χειρᾶς. Συνέβη δὲ τοῦτο περὶ τὰ μέσα τοῦ ἸΘ' αἰῶνος, ὡς μανθάνομεν ἐκ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τῷ 1857: «καὶ περὶ μὲν τοῦ ἀφανοῦς κώδικος ἐνεργήθη (ὁ πατριαρχ. ἔξαρχος) πρῶτον δραστηρίους ἐξετάσεις καὶ σύντονον ἔρευναν μετὰ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος, ἐπιμελουμένων αὐτῆς εἰς εὐρεσιν αὐτοῦ·

τοῦναντίον δὲ μὴ εὐρεθέντος ἀναγνῶ ἐπ' ἐκκλησιῶν τὸ ὅπερ συνεπιφέρει συνοδικὸν ἐπιτίμιον κατὰ τῶν κρυπτόντων καὶ μὴ παρουσιαζόντων αὐτόν». Ὁ κῶδιξ κατ' ἀρχαίς ἐκρύπτετο ὑπὸ τοῦ **Ἀγιαννίτου Ζαχαρίου**¹ εἰτα ὡς ἄδεται εὐρέθη εἰς τὸ ἐν Κερασιᾷ (Λαύρας) κελλίον τοῦ Χατζῆ Γεωργίου καὶ μετηνέχθη εἰς τὴν σκήτην, ἀλλ' ἠκρωτηριασμένος, ὡς φαίνεται καὶ νῦν, ἐν φύλλοις 88—89 καὶ 186—187 ἔχουσιν ἀφαιρεθῆ 12 φύλλα. Ταῦτα νομίζω περιεῖχον τὰ πατριαρχικὰ σιγίλλια τῆς σκήτης ἐν ἀντιγράφοις, ὅπερ οὐδὲν ἐσημαίνειν, ἐφ' ὅσον ἡ σκήτη κατέχει τὰ πρωτότυπα, ἅπερ ἔκτοτε φαίνεται δὲν διατηροῦνται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς σκήτης, ἀλλ' εἰς διαφόρους καλύβας κατανεμημένα. Κατὰ τὸν **Γ. Σμυρνάκη**² τὰ φύλλα ἀφηρεθήσαν καὶ ἵνα μὴ πληρώνη ἡ μονὴ τὰ δυνάμει τοῦ ἀνωτ. ἐγγράφου 10, 40 γροσσ. ἐτησίως. ἀλλὰ τότε τὸ ἐγγραφὸν τοῦτο ἔδει νὰ ἀφαιρεθῆ.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κῶδικος ὑπάρχουσι δύο σφραγίδες τῆς μονῆς, ἣ τε νῦν ἐν χρήσει καὶ ἑτέρα ἀρχαιότερα μεγάλη (διαμ. 0,7). ἤτις διαίρεται εἰς δύο μέρη, εἰς τὸ ἄνω ἡμισυ ἔχει τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. καὶ εἰς τὸ κάτω τὸν **ἅγιον Ἀθανάσιον**, καὶ ἔτος 1676.

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων (σ. α'—η') τῶν ἐν ταῖς σελίσιν 1—134. ἀλλ' ἐφεξῆς προσετέθησαν καὶ ἄλλα ἔγγραφα, διὸ καὶ παρατιθέμεθα ἐνταῦθα πλήρη καὶ ἀκριβῆ ἀναγραφὴν τῶν τε ἔγγραφων καὶ τῶν ἄλλων τοῦ κῶδικος ἱστορικῶν ὑπομνημάτων καὶ σημειωμάτων.

1 (σ. 1—4) «Περὶ τοῦ φυλάττεσθαι ἀδιασείστους καὶ τὰς διαταγὰς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον νέους ἀγενεῖους. μὴ δέχεσθαι...». ἀρχ. Δίκαιον καὶ πρόπον κατὰ πάντα τρόπον εὐλογον εἶναι.

«Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψλα' μηνὶ μαίῳ».

† **Προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς ἡμετέρας Μεγίστης Λαύρας Καλλίνικος** καὶ ἐπὶ τῆς κάτω ἴσας τῆς ἐφεξῆς σελίδος.

«Ἐν τῷ μηνὶ Ἰουνίῳ ρψλζ. **προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς αὐτῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας Διονύσιος**, τὰ ἐν τῷ παρόντι κῶδικι πιστεύω καὶ ὁμολογῶ δίκαια καὶ ἅγια βεβαιῶ».

2 (σ. 4—6) Ἐπιτομὴ τῆς διαθήκης τοῦ **ἁγίου Ἀθανασίου** κα-

1. Γρηγ. Παλαμᾶς τομ. Γ' (1919) σ. 670.

2. **Δελικάνη** Περιγρ. Καταλ. σ. 124, ὡς γράφει ὁ αὐτὸς **Πατριάρχης Κύριλλος** πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα.

3. Τὸ Ἅγιον Ὄρος σ. 441.

θηγουμένου τῆς Λαύρας, «κατὰ τοὺς 969 χρόνους ἐπὶ.. **Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Πολυεύκιου Πατριάρχου**»¹.

3. (σ. 7—11) Ἐπιτομὴ τῆς Διαθήκης **Ἰακώβου Πρικανᾶ** καθηγουμένου τῆς Λαύρας ἐπὶ **Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ Φιλοθέου Πατριάρχου**.

Ἐν ἀρχῇ τῶν τριῶν πρώτων καὶ θεμελιωδῶν τούτων τῆς σκήτης ἐγγράφων ὑπάρχουσιν, ὡς εἴπομεν, αἱ σφραγίδες καὶ αἱ ὑπογραφαί, ἐν τέλει δὲ τὰ ἐξῆς:

«Εἰς ἐπικύρωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι δι' εἰδήσεως καὶ ἀδείας ἡμετέρας καὶ τῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σκήτῃ προεσποτέρων ἀδελφῶν εὐλόγων κριθέντων καὶ ἐγγραφέντων ἴσων ἀπαρallάκτων τῶν πρωτοτύπων, ἐνσφραγίσαντες ὑπεγράψαμεν ταῦτα, καὶ μηδεὶς τολμήσας προσθήσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι τῶν ἐνταῦθα ἄνευ τῆς ἡμετέρας εἰδήσεως καὶ τῶν τῆς σκήτης ἀδελφῶν, ἵνα μὴ παιδευθῇ ὡς ἀπειθής καὶ παρήκοος. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψλα', ἐν μηνὶ μαίῳ.»

4 (σ. 12—13) Γράμμα **Διονυσίου πατριάρχου** (1864) κατὰ τῶν ἀγενείων².

5. (σ. 14—22) «Διήγησις περὶ τῶν ἀνεκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων συστάσεως τῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθῶ σκήτης τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης».

Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ὑπόμνημα συνετάχθη ὑπὸ τοῦ πρώην **Ἀρχιεπίσκοπου καὶ Ναυπάκτου Νεοφύτου** καὶ ἔκ τινος τυχαίου ἀντιγράφου ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. **Σπυρίδωνος Καμπανάου** ἐν Γρηγ. Παλαμᾶ ἔτ. Θ' (1925) σ. 468—476³.

1. Ἡ Διαθήκη τοῦ ἁγίου πλήρης ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Meyer ἐνθ' ἄνων. σ. σ. 102—123. Περίληψις δὲ τῆς τοῦ **Πρικανᾶ παρ' Οὐσπένσκη** ἐν τῇ μνεΐᾳ τοῦ κώδικος τούτου (Δευτέρα Περιοδ. Μόσχα 1880 σ. 473—475).

2. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ **Ἀλεξ. Δαυριώτου** ἐν Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ ἔτ. ΚΙ' σ. 507.

3. Δυστυχῶς ὑπάρχει τάξις ἀνθρώπων, ἐφ' οἷς οὐκ ἔξεστι, βουλμιωντῶν καὶ φιλοτιμουμένων εἰς δημοσιεύσιν ἀνεκδότων, ἵνα προλάβωσιν ἄλλους καὶ δόξαν ἐφήμερον κτήσωνται, ὅπερ, ἐννοεῖται οὐ μόνον εἰς βῆρος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιστήμης καταλογίζεται. Δὲν φρονῶ, ὅτι ὁ ἀγαπητὸς συναδέλφος δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν περιηρόμην τὴν ἔρημον τοῦ Ἁθῶνος πρὸς συγγραφὴν τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἀσκητισμοῦ, ἀφοῦ καὶ τὰ χειρόγραφα μου εἰς περιστάσιν τινα τρικυμίας ἐν τῇ μονῇ, ἔθηκα ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ, ὅτε καὶ ἐφιλοτιμήθην καὶ σημειώσεις νὰ λάβῃ καὶ ν' ἀντιγράψῃ τινα, ἰδόντα μετ' ὀλίγον τὸ φῶς διὰ τοῦ τύπου. Καὶ ἔχω παράπονον διότι κατεπάτησέ μου τὰ οἰκόπεδα καὶ ἐνοσφίαστο γέρας ἀλλότριον. ὡσεὶ μὴ ἤρκει αὐτῷ ὀλόκληρος ἡ βιβλιοθήκη

6 (σ. 29—32) Περὶ τοῦ τιμίου λειψάνου τῆς ἁγίας Ἄννης, πόθεν πῶς καὶ πότε κατήντησεν ἐν τῇ σκῆτι, (Ἐξεδόθη καὶ τοῦτο ὡς τὸ ἐπόμενον εἰς τὴν φυλλῦδα τῆς σκῆτης).

7 (σ. 33—4) Μαρτυρικὸν γράμμα περὶ τοῦ λειψάνου ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου **Κασσανδρείας Ἐπιφανίου** καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου **Χαλδεῖα: Σιλβέστρου**.

8 (σ. 35—6) Ἡ Μετρώτης, τοῦ **πατριάρχου Κυπριανοῦ**.

9 (σ. 37) **Διονυσίου πατριάρχου** Κπλόεως γράμμα δι' οὗ τῷ 1686 ἀφιεροῖ τὸ Κυριακὸν τῆς σκῆτης ἀργυροῦν δισκοπότηρον μετὰ λαβίδος καὶ λόγχης.

10 (σ. 38—39). Λαύρας γράμμα περὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ **Δημητρίου Κυριζῆ** ἐκ Καστορίας.

«Ἐν ἔτει 1698 ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ κγ' δικαιοῦντος τοῦ προηγουμένου κ. **Φιλοθέου** καὶ σκευοφυλακοῦντος τοῦ... προηγ. **Νικηφόρου** ἐφιλοτιμήθη... νὰ βάλῃ εἰς τὴν τρέκαν τῆς Βενετίας πέντε χιλιάδας...» καὶ νὰ πληρῶνῃ τὸ διάφορον 40 γρ. ἑτησίως¹.

11. (σ. 40—1). Ἔτερον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τῷ 1705. Ἐφεξῆς σ. 40—44 ὑπογράφονται κατ' ἔτος μέχρι τοῦ 1789 οἱ Δικαῖοι τῆς σκῆτης, ὅτι λαμβάνουσιν ἐκ τῆς μονῆς τὸν τόκον τῶν ἀνωτέρω χρημάτων 40 γρ. καὶ οὕτω συνεχῆ τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

καὶ τὰ ἀρχεῖα τῆς κοινῆς ἡμῶν Μετανοίας, ἐξ ὧν ὁ ὑποφαινόμενος ἀπέσχεεν ἐπιμελῶς, ἵνα μὴ ταράξῃ τοὺς κύκλους αὐτοῦ, καὶ κατέφυγεν ὡς ἐκ τούτου ἐπὶ τοὺς βράχους καὶ εἰς τὰ σπήλαια! Ἐνταῦθα ἀναγκάζομαι νὰ καυτηριάσω ἕτερον πάμπαν ἀμαθοῦς καὶ ἀστοιχειώτου μοναχοῦ Ἀγιοννίτου τὴν κακοήθειαν. Ὅστις ἅμα τῇ δημοσιεύσει ἀμέσως λαβὼν τὸν Α' τόμον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἀσκητισμοῦ, ἔσπευσεν, ἵνα προλάβῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προαναγγελθέντος Β' τόμου Περὶ τῆς σκῆτης τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ λεηλατήσας αὐτὸν ἀνηλεῶς, καὶ ἀντιγράφας κατὰ γράμμα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅλα τὰ γενικῶς περὶ ἀσκητῶν πραγματευόμενα κεφάλαιά μου, χωρὶς οὐδαμοῦ ν' ἀναφέρῃ τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν, προσθεὶς δὲ καὶ σύντομον τῆς σκῆτης περιγραφὴν, ἔθετο εἰς κυκλοφορίαν τὸ νόθον ἔργον, κακότεχρον συνονθύλευμα, ὡς ἔμαθον, δημοσιογράφου τινὸς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν παραδίδωμεν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν, περιήλθεν οὐ μόνον τὸ ἅγιον Ὄρος ὀλόκληρον, ἀλλὰ καὶ τὴν Χαλκιδικὴν πρὸς πώλησιν τοῦ βιβλίου. ὥστε ἐσταμάτησε τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Α' τόμου καὶ κατέστησε προβληματικὴν καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Β' πραγματευομένου ἀκριβῶς περὶ τῆς ἁγίας Ἄννης. Ἴδου οἱ καπηλεύομενοι τὰ ἱερά καὶ ὄσια!

1. Βλ. Περὶ τῶν χρημάτων τούτων ἐν τῷ ἐμφῶ Κυρίλλῳ προηγουμένῳ Λαυριώτῃ κτλ. Ἀθήναι 1935, σ. 15—19.

Ἐν σ. 68 σημειοῦται, ὅτι *ἀπεφασίσθη νὰ μὴν ἔχη τις τὸ δικαίωμα νὰ ἔχη δίκτυα καὶ βάρκα*. ὁ παραβάτης τιμωρεῖται αὐστηρῶς καὶ ὑπόκειται εἰς ἄρας.

12 (σ. 69) *Διονυσίου Πατριάρχου* πρῶην Κ) πόλεως γράμμα τοῦ 1688 «εἰς τὸ νὰ κληρονομοῦν ἀνεμποδίστως οἱ ὑποτακτικοὶ τὰ κελλία τῶν γερόντων αὐτῶν».

13 (σ. 70) Τοῦ αὐτοῦ: «Περὶ τοῦ μὴ ἀρπάζειν τὸν τυχόντα τὰ τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ πράγματα μὴ ἔχοντος συνοδίαν».

14 (σ. 71) Τοῦ αὐτοῦ. «Περὶ τοῦ μοιρασμοῦ τοῦ ὕδατος τοῦ κελλίου τῶν ἁγίων Πάντων μετὰ τοῦ κάτωθεν κελλίου τοῦ τιμίου Σταυροῦ».

15 (σ. 71—2) Γράμμα τῆς μονῆς περὶ τῶν συνόρων τοῦ τῆς σκήτης μύλου.

«Ἐν ἔτει ἀχῆζ' αὐγούστου ι'. ἡγουμενεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου καθηγουμένου κυρ *Παρθενίου*». ὑπογραφή † *Προηγούμενος Νικηφόρος καὶ σκευοφύλαξ Λαύρας*.

16 (σ. 73) Ὅμοιον, περὶ τῆς κατὰ τὸν ἐλαιῶνα ὁδοῦ τοῦ 1674.

Ἐπογο. † *Ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Λαύρας Σάββας ἱερομόναχος καὶ πᾶσα ἡ Σύναξις*.

17 (σ. 74) Ὅμοιον: «Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν τινὰ ἄδειαν ἀνοίγειν χωράφια καὶ ἔχειν μελίτσια, ἐν ἔτει ἀχὸδ' Ἰουλίου κα'» † *Ὁ προηγ. καὶ Δικαῖος τῆς ἱερᾶς μεγίστης Λαύρας καὶ ἡ σύναξις· ὁ προηγ. καὶ σκευοφύλαξ Λεόντιος, ὁ προηγ. Ναθαναήλ*.

18 (σ. 75—6) Ὅμοιον. «Περὶ τοῦ μὴ εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν σκήτην παιδία ἀγένεια κτλ.». Ἐν τέλει: «Ὅστις λοιπὸν πάντα τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα καταφρονήσῃ ἄς ἡξέυρη ἔξ ἀποφάσεως, ὅτι *παιδευόμενος θέλει πάρει καὶ ἑκατὸν δραβδίσματα* καὶ τζερεμὲ τῷ ἁγᾶ ἐπὶ χεῖρας καὶ τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ ἀνά 50 γρόσια. *ὁ καθηγ. Νεόφυτος καὶ ἡ Σύναξις τῆς ἱερᾶς Λαύρας*».

19 (σ. 77) *Διονυσίου πρῶην Κ) πόλεως* γράμμα; «εἰς τὸ νὰ μὴ εὐγάξῃ τινὰς ῥακὶ μέσα εἰς τὴν σκήτην» 1687 Σεπτ. 26.

20 (σ. 78) Γράμμα τῆς μονῆς: «Περὶ συγχωρήσεως μὲν τοῦ οἴνου, ἐμποδίσεως δὲ τοῦ ῥακίου καὶ τοῦ μὴ αὐξάνειν ἀμπέλια καὶ κλήματα καὶ τοῦ μὴ τρέφειν μελίτσια». † *Ὁ καθηγούμενος τῆς Λαύρας Δανιήλ καὶ ἡ σύναξις*.

(Συνεχίζεται)

ΕΥΛΟΓΙΟΣ ΚΟΥΡΙΛΑΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΟΥΡΥΤΣΑΩΣ